

det har kunnet gaa med til væsentlige Forandringer i, hvad der var foreslaaet af Ministeriet. Med denne Forandring kan den højtærede Minister altsaa ikke slaa os af Marken.

Men jeg beder atter om, at man her vil bemærke, at mit Angreb ikke gjaldt Ejendomsskylden som Skat. Jeg har flere Gange som Rigsdagsmand stemt for Ejendomsskylden; jeg gjorde det, da vi fik den første Gang, og jeg har siden været med til at reformere den og selvfølgelig derved anerkendt den som et af de bærende Led i vort Skattesystem, men begejstret for denne Skat har jeg aldrig været. Jeg har aldrig hørt til dem, der ansaa den for en i og for sig heldig Skat, og naar vi kommer ind i roligere Tilstande, og vi skal til at tale om at reformere Grundlaget for vort Skattesystem, vil jeg — her taler jeg helt paa egne Vegne og ikke paa mit Partis Vegne — være blandt dem, der ønsker at reformere Grundlaget for denne Skat væsentligt, og da vil jeg rimeligvis kunne mødes med Mænd saavel af mit eget som af andre Partier i disse Bestræbelser; saaledes som Ejendomsskylden er, idet den ikke gør nogen som helst Forskel paa samfundsskabte og arbejdsskabte Værdier, er den efter min Mening ikke nogen god Skat. Jeg ansaa det imidlertid for at ligge udenfor min Opgave ved denne Lejlighed, hvor vi ikke skal debattere Ændringer i Grundlaget for vort Skattesystem, at komme ind paa at tale om Ejendomsskyldens Fortrin eller Fejl som Skat. Det, jeg udtalte mig om, var Ejendomsskyldens Stilling netop i den Forbindelse, hvori vi her behandler den, nemlig som Grundlag for Paaligning af en midlertidig Krigsskat, der skal tjene til at dække særlige Fornødenheder, som Staten har faaet som Følge af Krigen; og — efter den Forudsætning, fra hvilken vi altid er gaaet ud ved disse Skattebestemmelser — til at være et Skattegrundlag, der satte os i Stand til særlig at ramme den store Skatteevne, men hertil, paastaar jeg, egner Ejendomsskyld sig saa lidt som muligt. Og derved, at den højtærede Minister har sat denne vilkaarlige Grænse ved de 10,800 Kr. — maaske for at skaffe sig en noget ubejelig Kritik fra Halsen, thi af højere principielle Hensyn tænker jeg mig ikke, denne Grænse er udsprunget, det er vist et meget praktisk

pølitisk Hensyn, der her har gjort sig gældende —, kommer Ministeren ikke paa nogen Maade ud over det, der er Hovedbetænkkeligheden ved at benytte denne Skat i denne Sammenhæng: at den aldeles ikke er nogen Maaler for Skatteevnen. Det er min ene Betænkkelighed, og min anden og endnu stærkere er den, at det i hvert Fald er utilladeligt at benytte denne Skat i denne Sammenhæng, hvis man ikke samtidig beskatter den Formue, der er anbragt i anden end fast Ejendom, den, der er anbragt i Børspapirer, i Varelagre, i Skibe og paa anden Maade. Det er denne Ulighed, som i alt Fald vilde gøre det umuligt for det Parti, jeg tilhører, at tiltræde Lovforslaget.

Altsaa for at præcisere: jeg har ikke ved denne Lejlighed talt om og kritiseret Ejendomsskylden i sig selv, men jeg har kritiseret den som hensigtsmæssigt Grundlag for en særlig Krigsbeskatning, hvor Forudsætningen var, at man skulde ramme den større Skatteevne, og jeg har frem for alt protesteret mod den Ubillighed, at man ensidig vil ramme den Formue, der er anbragt i fast Ejendom, uden at ramme de langt større Formuer og Skatteevner, der repræsenteres af Papirformuer og andre Slags Formuer, hvor højt de end gaar op. Paa et Punkt aabner der sig her Adgang til en Forhandling med den højtærede Minister, idet han nu har erklæret sig villig til at gaa med til en Formuebeskatning og endog gaa ret langt ned med den. Nu faar vi se, hvad Forhandlingerne i Udvalget kan føre til.

Som en Slags Ripost, antager jeg, fordi jeg havde nævnt det magiske Ord: Husmænd, nævnede den højtærede Minister overfor mig Ordet: Gaardmænd. Det skal jeg ikke tage ham ilde op. Selvfølgelig vil denne Skats Ubilligheder ikke mindst træde frem overfor Boelsmænd og mindre Gaardmænd, men for øvrigt omtrent lige saa meget overfor mange Købmænd, Haandværkere og lignende. Det var noget, jeg allerede stærkt fremdrog i min første Udtalelse.

Den højtærede Minister havde noget misforstaaet det, jeg sagde om Huslejen. Jeg udtalte ikke nogen særlig Forventning om, at denne Skat vilde presse Huslejen i